

Wstęp

Działania podejmowane w sytuacjach wystąpienia zachowań agresywnych i przemocowych muszą mieć charakter kompleksowy. Ich celem jest zmiana zachowań sprawców i ofiar agresji. Skuteczność podejmowanych interwencji zależy od tego, czy nauczyciele i rodzice konsekwentnie realizują jednolity system oddziaływań wychowawczych wobec dziecka i sposób reagowania na agresję.

Cele:

- usprawnienie i zwiększenie oddziaływań wychowawczych szkoły w sytuacjach trudnych,
- zapobieganie powtarzaniu się zachowań niepożądanych,
- ujednolicenie oddziaływań wychowawczych wobec uczniów,
- wypracowanie jednolitych metod współpracy między rodzicami a szkołą,

Jeśli w procedurach jest mowa o zachowaniu agresywnym – rozumie się przez to, działanie skierowane przeciwko osobom (zarówno uczniom jak i nauczycielom oraz innym osobom przebywającym na terenie szkoły) następujące zachowania:

- sprzeczki z popychaniem, szturchaniem,
- awantury, głośne kłótnie,
- autoagresja, samookaleczanie się,
- zachowanie zagrażające życiu lub zdrowiu własnemu, oraz innych osób,
- wulgarne zachowanie,
- lekceważący i arogancki stosunek do pracowników szkoły,
- ośmieszanie lub poniżanie innych osób, słownie lub z użyciem telefonów komórkowych, aparatów itp.
- zastraszanie,
- wyzywanie,
- dewastowanie mienia szkolnego lub cudzej własności,

- naruszanie godności osobistej poprzez wyrażanie negatywnych opinii o rodzicach lub członkach rodzin rówieśników,
- podżeganie do bójek,
- uczestnictwo w bójkach,
- wymuszanie,
- szantaż,

Procedury postępowania:

1. Nauczyciel bądź inny dorosły świadek zdarzenia przerywa zachowanie agresywne, jeśli jest to możliwe izoluje ucznia zachowującego się agresywnie od grupy. W razie potrzeby wzywa pomoc (najbliżej znajdującą się osobę dorosłą, innego nauczyciela, pedagoga, a w razie potrzeby pielęgniarkę, która powiadamia pogotowie. Jeśli pielęgniarka jest nieobecna pogotowie powiadamia inny pracownik szkoły.
2. Osoba podejmująca interwencję powinna:
 - reagować stanowczo,
 - mówić prosto i jasno, podać komunikat, co uczeń ma robić, np. „uspokój się”, „przestań kopać”, „usiądź”, „odejdz”,
 - traktować sprawcę jak osobę, która może sama wziąć odpowiedzialność za swoje czyny,
 - jeśli to konieczne nauczyciel podejmuje działania w celu rozdzielenia bijących się uczniów, lub przytrzymuje, kiedy dziecko ma napad furii, a w wyjątkowej sytuacji należy wezwać Policję (specjalistę ds. nieletnich, czy nawet pogotowie ratunkowe),
 - należy zapewnić bezpieczeństwo ofierze aktu agresji oraz sprawcy.
3. Nauczyciel – świadek zachowania agresywnego powiadamia wychowawcę, a w razie jego nieobecności pedagoga lub dyrekcję szkoły.
4. Po rozmowie z uczniem, który dokonał aktu agresji wychowawca każdorazowo wzywa bezzwłocznie rodziców/opiekunów prawnych ucznia. Rozmowa między wychowawcą, rodzicami i uczniem powinna zakończyć się ustaleniami co do dalszych zachowań i sporządzeniem notatki potwierdzonej podpisem rodzica, oraz zastosowaniem kary regulaminowej. (nagana wychowawcy, dyrektora, wpis oceny nieodpowiedniej lub nagannej do dziennika).

W w/w rozmowie na prośbę wychowawcy powinien uczestniczyć pedagog szkolny.

5. Każdorazowy akt agresji powinien być odnotowany w dzienniku lekcyjnym i zeszytcie uwag. Opis ten powinien zawierać: przebieg zdarzenia, nazwiska osób biorących udział w zdarzeniu, datę i czytelny podpis osoby dokonującej wpisu.
6. Jeżeli w/w działania nie przynoszą rezultatu to dyrektor szkoły na wniosek wychowawcy lub pedagoga zwołuje zespół problemowy w celu podjęcia właściwych działań mających na celu wyeliminowanie agresji w zachowaniach danego ucznia.
7. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca wraz z pedagogiem szkolnym sugeruje rodzicom ucznia badania psychologiczne, w celu otrzymania dalszych wskazówek dot. prowadzenia ucznia.
8. W sytuacji, kiedy w/w działania nie skutkują, a uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych, pedagog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły i wychowawcą ucznia kieruje wnioskiem do Sądu Rejonowego, Wydział Rodzinny i Nieletnich o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

Uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego również nie może narażać zdrowia i życia własnego, oraz innych uczniów i nauczycieli.

W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie, z którego wynika, że dziecko może zachowywać się agresywnie pedagog wspierający w porozumieniu z rodzicami ucznia opracowuje indywidualne procedury i zapisuje je w IPECIE. Dotyczą one podjęcia działań mających na celu bezpieczeństwo zarówno agresywnego ucznia jak i innych osób znajdujących się w pobliżu.

Rodzic po zapoznaniu się z procedurą poświadczają ten fakt własnoręcznym podpisem, wyrażając zgodę na zastosowanie w/w procedur.

Brak takiej zgody oznacza brak chęci współdziałania ze szkołą i jest podstawą do zgłaszania aktu agresji odpowiednim instytucjom: Policja, MOPR, Sąd – Wydział do Spraw Nieletnich.

Oświadczenie

Zapoznałam/em się z procedurami dotyczącymi postępowania w przypadku agresywnego zachowania ucznia.

.....

Data i podpis rodzica/opiekuna

Wyrażam zgodę na realizację procedur obowiązujących w szkole wobec mojego syna/córki w sytuacjach kiedy jego/jej zachowanie zagraża bezpieczeństwu jego/jej lub innych osób.

.....

Data i podpis rodzica/opiekuna

Procedury postępowania w przypadku zachowań agresywnych uczniów w Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 6 w Siedlcach

Zatwierdzono uchwałą Rady Pedagogicznej z dn. 15.09.2015 r.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /Dziennik Ustaw z 1982 r. Nr 35 poz. 228 z p. zm. – tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 11 poz. 109

Zarządzenie Nr 15/97 Komendanta Głównego Policji Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późniejszymi zmianami z dn. 16.06. 1997 r. w sprawie form i metod działań policji w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

Ustawa z dn. 7 września 1991 r. o systemie oświaty /Dz. U. 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późniejszymi zmianami

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dn. 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem. (Dz. U. Nr 26, poz. 226)